

คู่มือหลักคำสอน

คู่มือนี้บอกถึงหลักคำสอนบางประการจากพระคัมภีร์ที่พวกศาสนาเทียมเท็จมักจะปฏิเสธ คู่มือนี้ไม่ได้มีหลักคำสอนทั้งหมดของคริสเตียน และไม่ได้ครอบคลุมทุกหลักคำสอนที่สำคัญ

(1) พระคัมภีร์ก็เพียงพอแล้วที่จะเป็นหลักคำสอน

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

บางศาสนาที่อ้างว่าเป็นคริสเตียนนั้นขึ้นอยู่กับคำสั่งใหม่ที่เป็นหลักคำสอนที่สำคัญที่สุดของพวกเขา พวกเขาอ้างว่าพระคัมภีร์ไม่ได้ประกอบไปด้วยทุกสิ่งที่เป็นหลักคำสอนสำคัญ แต่พระคัมภีร์กล่าวว่าข้อความในพระคัมภีร์นั้นก็เพียงพอแล้ว ซึ่งถ้าหากบุคคลใดทำตามอย่างครบถ้วน เขาก็ได้รับความรอด

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“ถึงกระนั้น ไฟและดินจะล่องไปก็ยิ่งง่ายกว่าขีด ขีดหนึ่งในธรรมบัญญัติหลุดหายไป” (ลูกา 16:17)

เครื่องหมายดังกล่าวนี้เป็นเครื่องหมายในการเขียนของภาษาฮีบรูซึ่งไม่ได้มีความหมายอะไรแต่เป็นเพียงเครื่องหมายที่ตกแต่งประโยคเท่านั้น ประเด็นสำคัญของพระคัมภีร์ข้อนี้คือพระวาทะของพระเจ้าท่านนั้นได้รับการปกป้องรักษาไว้

“ท่านทั้งหลายได้บังเกิดใหม่แล้ว... จากพระวาทะของพระเจ้าที่มีชีวิตและดำรงอยู่... มนุษย์ทุกคน เป็นเหมือนต้นหญ้า และศักดิ์ศรีทั้งสิ้นของเขาก็เป็นเหมือนดอกหญ้า ต้นหญ้าเหี่ยวแห้ง และดอกก็ร่วงโรยไป แต่พระวาทะขององค์พระผู้เป็นเจ้า ยั่งยืนอยู่เป็นนิรันดร์” (1 เปโตร 1:23-25) พระวาทะของพระเจ้าจะไม่มีวันลี้มเหลว และพระวาทะนำเสนอบรรดาประเสริฐ ด้วยเหตุนี้ชาวประเสริฐจะไม่สามารถค้นพบได้ในหลักคำสอนที่นอกเหนือจากพระคัมภีร์ หรือที่ขัดแย้งกับพระคัมภีร์

“ไฟและดินจะล่องไป แต่บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่สูญหายไปเลย” (มาระโก 13:31) พระเยซูกล่าวว่าถ้อยคำของพระองค์จะไม่สูญหายไปเลย

“และตั้งแต่เด็กมาแล้ว ท่านก็ได้เรียนรู้พระคัมภีร์อันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งสามารถให้ปัญญาแก่ท่านในเรื่องความรอดโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์” (2 ทิโมธี 3:15)

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า... เพื่อคนของพระเจ้าจะมีความสามารถ” (2 ทิโมธี 3:16-17) มีพระคัมภีร์ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้บุคคลหนึ่งเป็นคนที่พระเจ้าต้องการให้เขาเป็น

(2) มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ในฐานะพระผู้สร้างและพระบิดา พระเจ้าสมควรแก่การนมัสการ พระองค์ประสงค์ให้เราจงรักภักดีต่อพระองค์โดยไม่ปันใจให้กับสิ่งมีชีวิตอื่นใด พระองค์บอกว่าพระองค์เป็นพระเจ้าที่หึงหวง (อพยพ 34:14, เฉลยธรรมบัญญัติ 4:24, เฉลยธรรมบัญญัติ 5:9, เฉลยธรรมบัญญัติ 6:15) พระเจ้าโกรธเมื่อมีการนมัสการสิ่งอื่นทั้ง ๆ ที่พระองค์เท่านั้นสมควรแก่การนมัสการ (เฉลยธรรมบัญญัติ 32:16, 21) เมื่อศาสนาสอนว่ามีพระเจ้ามากกว่าหนึ่งองค์ หรือสอนว่ามนุษย์กลายเป็นพระเจ้าได้ นั่นเป็นการแย่งชิงเกียรติสิริไปจากพระเจ้าผู้สมควรได้รับเกียรติสิรินั้นแต่ผู้เดียว

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“ก่อนหน้าเราไม่มีเทพเจ้าใดถูกปั้นขึ้น และภายหลังเราก็ไม่มี” (อิสยาห์ 43:10)

“เราเป็นเบื้องต้นและเราเป็นเบื้องปลาย นอกจากเราแล้วไม่มีพระเจ้า” (อิสยาห์ 44:6)

“มีพระเจ้าอื่นอีกนอกจากเราหรือ? ไม่มีพระศिलाอื่น เราไม่เคยรู้จักเลย” (อิสยาห์ 44:8)

เช่นเดียวกันใน อิสยาห์ 45:5, 6, 14, 21-22, และใน อิสยาห์ 46:9 ซึ่งเป็นหลักฐานยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด

“ท้องฟ้าประกาศพระสิริของพระเจ้า และพื้นฟ้าสำแดงผลงานแห่งพระหัตถ์ของพระองค์” (สดุดี 19:1)

“เมื่อข้าพระองค์มองดูฟ้าสวรรค์อันเป็นฝีพระหัตถ์ของพระองค์ ดวงจันทร์และดวงดาวซึ่งพระองค์ได้ทรงสถาปนาไว้ มนุษย์เป็นผู้ใดเล่า ที่พระองค์ทรงระลึกถึงเขา? และบุตรของมนุษย์เป็นใครเล่า ที่พระองค์ทรง

ห่วงใยเขา?” (สดุดี 8:3-4) พระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงพระเจ้าของแผ่นดินโลกนี้เท่านั้น แต่เป็นพระเจ้าและพระเจ้าผู้สร้างของจักรวาล

(3) พระเจ้าพระบิดาไม่ใช่มนุษย์

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

เหตุผลที่บางศาสนาบอกว่าพระเจ้านั้นเป็นมนุษย์นั้นก็เพื่อต้องการยกย่องมนุษย์ให้เสมอเหมือนพระเจ้า นี่เป็นเอาเกียรติดีไปจากพระเจ้า ดูในพระคัมภีร์ข้อข้างต้นที่พูดถึงพระเจ้าผู้หึงหวงภายใต้ข้อความ “มีเพียงพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น”

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“พระเจ้าทรงไม่ใช่มนุษย์ที่จะมูสา และไม่ได้ทรงเป็นบุตรของมนุษย์ที่จะต้องกลับใจ” (กัณดารวิถี 23:19)

“เราเป็นพระเจ้าไม่ใช่มนุษย์” (โฮเซยา 11:9)

“ในการอ้างตัวว่าเป็นคนมีปัญญา เขากลายเป็นคนโง่เขลาไป และเขาได้เอาพร สิริของพระเจ้าผู้เป็นอมตะมาแลกกับรูปมนุษย์” (โรม 1:22-23) การทำให้พระเจ้านั้นเหมือนรูปมนุษย์ก็คือการบูชารูปเคารพ

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ซีโมนบุตรโยนาห์เอ๋ย ท่านก็เป็นสุข เพราะมนุษย์ไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้แก่ท่าน แต่พระบิดาของเราผู้สถิตในสวรรค์ทรงเปิดเผยให้ทราบ” (มัทธิว 16:17) พระบิดาไม่ได้เป็นมนุษย์ตามคำกล่าวของพระเยซู

“พระเจ้าเป็นพระวิญญาณ” (ยอห์น 4:24)

(4) พระเจ้าไม่มีวันเปลี่ยนแปลง

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ศาสนาเทียมเท็จมีเหตุผลต่าง ๆ นา ๆ เพื่อบอกว่าพระเจ้าเปลี่ยนแปลงได้ พวกเขาอาจอยากบอกว่าพระองค์เป็นมนุษย์เหมือนกับพวกเรา ซึ่งเป็นการยกย่องมนุษย์ให้เท่าเทียมกับพระเจ้า พวกเขาอาจอยากบอกว่ามีทั้งความดีและความชั่วอยู่ในตัวพระเจ้า หรือบอกว่าพระเจ้าทำผิดพลาดได้

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“เพราะว่าเราคือพระยาห์เวห์ ไม่มีผันแปร” (มาลาคีย์ 3:6)

“พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล” (สดุดี 90:2)

“ผู้สร้างแห่งบรรดาดวงสว่าง ในพระองค์ไม่มีการแปรปรวนหรือเงาของการเปลี่ยนแปลง” (ยากอบ 1:17)

(5) พระเยซูเป็นพระเจ้า

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

1. เพราะพระเยซูเป็นพระเจ้า การตายของพระองค์ด้วยการเป็นเครื่องบูชาจึงมีคุณค่าอย่างไม่มีสิ้นสุด เพียงพอที่จะยกโทษบาปของโลกนี้ได้
2. เพราะพระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์จึงมีฤทธิ์อำนาจเพื่อช่วยเราให้รอด พระองค์เป็นทางนั้น เป็นความจริง และเป็นชีวิต
3. เพราะพระองค์เป็นพระเจ้า เราจึงควรนมัสการพระองค์เหมือนที่เรานมัสการพระบิดา

ถ้าหากศาสนาบอกว่าพระเจ้าสร้างพระเยซูขึ้นมา หรือบอกว่าพระองค์เป็นมนุษย์ ไม่ใช่พระเจ้า พวกเขาถือเอาการนมัสการที่พระองค์สมควรได้รับไปจากพระองค์แล้ว พวกเขายังเชื่อในข่าวประเสริฐที่แตกต่างออกไป แทนที่จะเชื่อวางใจอย่างเต็มที่ในพระเยซูเพื่อจะได้รับ ความรอด

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10:30)

“ก่อนอับราฮัมเกิด เราเป็นอยู่แล้ว” (ยอห์น 8:58)

“พระบิดา... แต่ทรงมอบการพิพากษาทั้งสิ้นไว้กับพระบุตร เพื่อทุกคนจะได้ถวายพระเกียรติแด่พระบุตร เหมือนที่พวกเขาถวายเกียรติแด่พระบิดา” (ยอห์น 5:22-23)

พระเยซูสร้างสรรพสิ่ง และทุกสิ่งเป็นของพระองค์ (โคโลสี 1:16)

พระเยซูเป็นพระฉายที่สมบูรณ์ของพระเจ้าและเป็นผู้ดั่งจักรวาลโดยฤทธิ์อำนาจของพระองค์เอง (ฮีบรู 1:3)

พระเยซูเป็น “เบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย” ในฐานะที่พระเจ้ากล่าวถึงพระองค์เอง (วิวรณ์ 1:8, 13, 17, อิสยาห์ 44:6)

พระคัมภีร์อ้างอิงตอนอื่น ๆ ที่เรียกว่าพระเยซูว่าพระเจ้า เช่น ยอห์น 1:1, 14, กิจการ 20:28, ทิตัส 2:13, อิสยาห์ 9:6, 1 ทิโมธี 3:16, และ ยอห์น 14:9

ข้อพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูมีพระลักษณะด้านต่าง ๆ ของพระเจ้า เช่น มัทธิว 18:20, มัทธิว 28:20, ฟิลิปปี 3:21, ฮีบรู 13:8, ยอห์น 2:24-25, และ มีคาห์ 5:2.

ข้อพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นว่าพระเยซูได้รับการนมัสการเหมือนที่พระบิดาได้รับ เช่น ฮีบรู 1:6, 1 โครินธ์ 1:2, ฟิลิปปี 2:9-11 (เช่น อิสยาห์ 45:22-23), วิวรณ์ 1:6, วิวรณ์ 5:12-13, และ ยอห์น 17:5 (ดูใน อิสยาห์ 42:8, อิสยาห์ 48:11)

(6) พระเยซูฟื้นขึ้นจากความตายในทางด้านกายภาพ

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

นับจากยุคแรกของคริสตจักร การฟื้นขึ้นจากความตายเป็นส่วนที่สำคัญของข่าวประเสริฐ พวกอัครทูตเทศนาว่าการฟื้นขึ้นจากความตายเป็นหลักฐานยืนยันว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าและเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกนี้ การฟื้นขึ้นจากความตายของพระองค์เป็นหลักฐานยืนยันว่าข่าวประเสริฐของพระองค์นั้นสามารถให้ชีวิตนิรันดร์แก่เราได้

หลักฐานทางพระคัมภีร์

พระเยซูพยากรณ์ถึงการฟื้นขึ้นจากความตายในทางด้านกายภาพของพระองค์เองว่า “ถ้าทำลายวิหารนี้ เราจะสร้างขึ้นภายในสามวัน” พวกยิวจึงทูลว่า ... แต่วิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั่นคือพระกายของพระองค์” (ยอห์น 2:19-21)

พระเยซูบอกกับพวกสาวกหลังจากพระองค์ฟื้นขึ้นจากความตายว่า “จงดูที่มือและเท้าของเราว่าเป็นเราเอง จงคลำตัวเราดู เพราะว่าถ้าไม่มีเนื้อและกระดูกเหมือนอย่างที่คุณท่านเห็นว่าเรามี” (ลูกา 24:39)

พระเยซูพูดกับโธมัสว่า “เอานิ้วของท่านแทงที่นี่ และดูที่มือของเรา ยื่นมือของท่านออกมาคลำที่สี่ข้างของเรา อย่าสงสัยเลย แต่จงเชื่อ” (ยอห์น 20:27)

1 โครินธ์ 15:20-23 บอกให้เราทราบว่าคริสเตียนจะได้รับการทำให้ฟื้นขึ้นจากความตายในรูปแบบเดียวกับพระเยซู ทั้งบทนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของการฟื้นขึ้นจากความตายทางด้านกายภาพของพระคริสต์ในศาสนาคริสต์ ถ้าพระคริสต์ไม่ได้รับการทำให้ฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว เราก็สิ้นหวังที่จะฟื้นขึ้นมาด้วย และดังนั้นข่าวประเสริฐของเราก็ไร้ประโยชน์ (15:17) ถ้าพระคริสต์ไม่ได้รับการทำให้ฟื้นขึ้นจากความตายแล้ว เราก็จะไม่ฟื้นขึ้นมาเช่นกัน และเราก็เป็นพวกที่น่าเวทนาที่สุดผู้ปราศจากความหวังอันเป็นนิรันดร์ (15:19)

พวกอัครทูตเทศนาเรื่องการฟื้นขึ้นจากความตายโดยเป็นส่วนสำคัญของข่าวประเสริฐ (กิจการ 2:31-32, กิจการ 3:15, กิจการ 4:10, กิจการ 10:40-41, กิจการ 13:30-37, กิจการ 17:31, และ กิจการ 26:8, 23)

(7) พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ศาสนาที่ปฏิเสธความเป็นพระเจ้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็มักจะปฏิเสธตรีเอกานุภาพและความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ บุคคลที่ไม่เชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้านั้นจะไม่มีการพระองค์และไม่เคารพยำเกรงพระองค์อย่างที่เราสมควรได้รับ

หลักฐานทางพระคัมภีร์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการเรียกว่าเป็นพระเจ้า (กิจการ 5:4 และ 2 โครินธ์ 3:17)

พระวิญญาณบริสุทธิ์มีความรู้แบบที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ พระองค์เข้าใจพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ (1 โครินธ์ 2:10-11) และพระองค์เผยพระวจนะในสมัยโบราณ (1 เปโตร 1:10-11, 2 เปโตร 1:21)

พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ทุกหนแห่ง (สดุดี 139:7)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้รับการเรียกว่าเป็นพระวิญญาณของพระคริสต์และสถิตอยู่กับผู้เชื่อทุกคน (โรม 8:9)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำสิ่งที่ไม่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ (ลูกา 24:49, ยอห์น 16:8-11, เอเฟซัส 3:16, กาลาเทีย 5:22-23)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกดื้อหมิ่นได้ (ลูกา 12:10)

(8) พระเจ้าเป็นตรีเอกานุภาพ

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ผู้ที่ปฏิเสธตรีเอกานุภาพก็มักจะปฏิเสธว่าพระเยซูกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่พระเจ้า และไม่นมัสการพระองค์ ความผิดพลาดร้ายแรงสองทางที่คน ๆ หนึ่งจะทำได้คือ การนมัสการผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้า หรือไม่ก็ล้มเหลวที่จะนมัสการผู้ที่เป็นพระเจ้า ศาสนาที่ปฏิเสธว่าพระเยซูเป็นพระเจ้าย่อมจะสร้างข่าวประเสริฐใหม่ขึ้นมา

หลักฐานทางพระคัมภีร์

หลักคำสอนเรื่องตรีเอกานุภาพมาจากข้อมูลความจริงสามประการต่อไปนี้

1. พระคัมภีร์บอกว่ามีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น
2. พระคัมภีร์กล่าวถึงพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นพระเจ้า
3. พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลที่แตกต่างกันซึ่งมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน

สำหรับหลักฐานทางพระคัมภีร์ที่เป็นข้อมูลความจริงสองประการแรก ขอให้ดูในหัวข้อ “มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น” “พระเยซูเป็นพระเจ้า” และ “พระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระเจ้า” ในส่วนที่เป็นคู่มือหลักคำสอนนี้

สำหรับหลักฐานยืนยันว่าพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน และมีปฏิสัมพันธ์ต่อผู้เชื่อ นั้น ขอให้ดูใน ยอห์น บทที่ 14-16 โดยใน ยอห์น 14 ให้ดูข้อ 10-13, 16, 21,

23, 24, 26, 28, 31 และใน ยอห์น 15 ให้ดูข้อ 1-2, 9, 10, 15, 23-24, 26 และใน ยอห์น 16 ให้ดูข้อ 7, 10, 13-16, 26-28, 32

(9) ความรอดเกิดขึ้นโดยการลบบาปของพระคริสต์เท่านั้น

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ศาสนาเทียมเท็จให้แนวทางที่ผิดแก่บุคคลที่แสวงหาความเมตตาจากพระเจ้า มีเพียงทางเดียวเท่านั้นที่จะได้รับความรอด

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“เพราะว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้นั้น ไม่โปรดให้มีท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” (กิจการ 4:12)

“และพระโลหิตของพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ ก็ชำระเราให้ปราศจากบาปทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:7)

“เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ ความรอดนี้ไม่ใช่มาจากตัวท่าน แต่เป็นของประทานจากพระเจ้า” (เอเฟซัส 2:8)

“เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 5:1)

“แก่ทุกคนที่เชื่อ... มีพระคุณให้เขาเป็นผู้ชอบธรรมโดยไม่คิดมูลค่า โดยที่พระเยซูคริสต์ทรงไถ่เขาให้พ้นบาปแล้ว” (โรม 3:22, 24)

“เพราะฉะนั้นเมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระโลหิตของพระองค์ ยิ่งกว่านั้นเราจะพ้นจากพระพิโรธของพระเจ้าโดยพระองค์” (โรม 5:9)

“แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23)

(10) พระเจ้าองค์เดียวเท่านั้นสมควรแก่การนมัสการ

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ถ้าบุคคลหนึ่งนมัสการบางสิ่งนอกเหนือจากพระเจ้า เขาก็เป็นศัตรูกับพระเจ้าและตกอยู่ใต้อำนาจของซาตาน เป็นไปไม่ได้ที่จะนมัสการพระเจ้าอย่างถูกต้องพร้อมกับนมัสการบุคคลอื่นด้วย การนมัสการผู้นำที่เป็นมนุษย์ นักบุญ หรือมารีย์เป็นสิ่งผิด การอธิษฐานต่อวิญญาณต่าง ๆ และเชื่อฟังวิญญาณเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ผิด

หลักฐานทางพระคัมภีร์

พระเจ้าบอกประชากรของพระองค์ไม่ให้ก้มกราบรูปปั้นของสิ่งใด ๆ (อพยพ 20:4-5) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าการนมัสการวัตถุสิ่งของเป็นสิ่งที่ผิด

ซาตานหลงใจพระเยซูให้ก้มกราบมัน แต่พระเยซูบอกว่ามีคำเขียนไว้ว่าเราควรนมัสการและรับใช้พระเจ้าแต่ผู้เดียว (มัทธิว 4:10) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าการนมัสการเป็นสิ่งที่ผิด

อัครทูตเปาโลบอกว่าการนมัสการพวกมารเป็นการยั่วยุพระเจ้าให้โกรธและทำให้พระองค์หึงหวง (1 โครินธ์ 10:20-22) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าการนมัสการวิญญาณต่าง ๆ ที่ต่อต้านพระเจ้าเป็นสิ่งที่ผิด

อัครทูตเปาโลบอกว่าคุณคนที่ไม่นมัสการพวกทูตสวรรค์ก็ถูกหลอกหลวง (โคโลสี 2:18) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าการนมัสการพวกทูตสวรรค์เป็นสิ่งที่ผิด

อัครทูตเปโตรบอกกับโครเนลิอัสว่าไม่ต้องนมัสการเขาเพราะเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่งเหมือนกัน (กิจการ 10:25-26) ด้วยเหตุนี้เราจึงรู้ว่าการนมัสการมนุษย์เป็นสิ่งที่ผิด

(11) เราได้รับความรอดโดยความเชื่อ

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

เนื่องจากความรอดได้รับการจัดเตรียมอย่างครบถ้วนแล้วโดยการลบบาปของพระคริสต์ ผู้คนจึงไม่สามารถทำสิ่งใดเพื่อจะได้รับความรอดแม้เพียงบางส่วนก็ตาม ไม่มีองค์กรของมนุษย์คนไหนที่สามารถส่งวนความรอดไว้จากบุคคลหนึ่งโดยข้อกำหนดอื่น ๆ ที่ตั้งขึ้นมา

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“ไม่มีใครถูกชำระให้ชอบธรรมได้โดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ” (โรม 3:20)

“คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามธรรมบัญญัติ” (โรม 3:28)

“เพราะเหตุนี้ การเป็นทนายทนายนั้นจึงขึ้นอยู่กับความเชื่อ เพื่อจะได้เป็นตามพระคุณ” (โรม 4:16)

“เพราะฉะนั้น เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมโดยความเชื่อแล้ว เราจึงอยู่อย่างสงบสุขเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 5:1)

“ทุกคนที่ร้องขอในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้รับความรอด” (กิจการ 2:21)

“เพราะว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดแล้วด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ... เป็นของประทานจากพระเจ้า... ไม่ใช่มาจากการกระทำ เพื่อ” (เอเฟซัส 2:8-9)

“ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” (1 ยอห์น 1:9)

“ถ้าใครประกาศข่าวประเสริฐอื่นแก่พวกท่าน ที่ขัดกับข่าวประเสริฐซึ่งพวกท่านได้รับไว้แล้ว ให้ผู้นั้นถูกแช่งสาป” (กาลาเทีย 1:9)

(12) เรามีความมั่นใจในความรอดส่วนบุคคลได้

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

เนื่องจากความรอดเป็นของขวัญที่พระเจ้าให้เราฟรีๆ ซึ่งเรารับมาด้วยความเชื่อ ดังนั้นบุคคลจึงสามารถรู้ได้ว่าเขาได้รับความรอดแล้ว ถ้าหากบุคคลหนึ่งสารภาพความบาปของเขาต่อพระเจ้า และเชื่อพระสัญญาของพระเจ้าในการยกโทษบนพื้นฐานของการลบบาปของพระคริสต์ บุคคลนั้นก็เชื่อได้เลยว่าเขาได้รับความรอดแล้ว นอกจากนี้พระเจ้ายังให้พระวิญญาณของพระองค์เป็นพยานว่าเราได้รับความรอดแล้ว ศาสนาเทียมเท็จมักจะกักขังผู้คนไว้ในความกลัวเสมอ

หลักฐานทางพระคัมภีร์

“ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลาย... เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์” (1 ยอห์น 5:13)

“เพื่อเราจะมีความมั่นใจในวันพิพากษา” (1 ยอห์น 4:17)

“แต่พระวิญญาณจะทรงให้ท่านมีฐานะเป็นบุตรของพระเจ้า โดยพระวิญญาณนั้นเราจึงร้องเรียกพระเจ้าว่า “อับบา (พ่อ)” พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของเราว่า เราเป็นลูกของพระเจ้า” (โรม 8:15-16)

(13) คนที่ไม่ได้รับความรอดจะทนทุกข์จากการลงโทษชั่วนิรันดร์

ทำไมเรื่องนี้จึงสำคัญ

ถ้าศาสนาหนึ่งปฏิเสธความเป็นจริงของการลงโทษนิรันดร์ ศาสนานั้นก็ลดความสำคัญของการเลือกของมนุษย์ และลดการเคารพต่อกฎบัญญัติของพระเจ้าให้น้อยลง พระเยซูถึงนรกหลายต่อหลายครั้ง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของหลักคำสอนนี้

หลักฐานทางพระคัมภีร์

พระเยซูเล่าเรื่องชายคนหนึ่งที่เป็นเศรษฐีซึ่งอยู่ในบึงไฟนรกหลังจากที่เขาตายไป (ลูกา 16:24)

“ครั้นแห่งการทรมานของเขาจะพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์ ... จะไม่ได้หยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”
(วิวรณ์ 14:11)

“รับโทษในไฟนรันดร์” (ยูดา 7)

“พวกท่านผู้ถูกแช่งสาปจงถอยไปจากเราและเข้าไปอยู่ในไฟที่ไหม้อยู่เป็นนิตย์” (มัทธิว 25:41)

“และคนเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิตย์ แต่บรรดาคนชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนรันดร์” (มัทธิว 25:46)